

باخترا

در نگارشات بطليموس جغرافیه نویس یونانی

اختلاف طول البلد بین رود «دار جیدوس» و «اکسوس» را جغرا فیه نگار یونانی سه درجه که دودرجه ماشود داده است - این دو درجه اختلاف بین رود قند وز (اکسوس علیا) و بلخ آب است . اثبات این قضیه بخود اهمیتی دارد زیرا تیجه از آن بدست می آید که در اصطلاحات بطليموس رودخانه بلخ رودخانه «زاریسب» نمیباشد چنانچه «استرا بن» این اشتباہ را تصدیق کرده و حتی نام اخیر الذکر را به پایتخت این دیار داده است . بر عکس «آرین» که شهر «زاریسب» را یک دفعه بعنوان پایتخت بگذارد آنرا از شهر بلخ که در دوجا ذکر شده تمیز نمیدهد و یکی نمی شمارد . رود خانه «زاریسب» بطليموس که به دودرجه طول البلد غرب رود خا نه واقع بوده عبارت از رود «سنگالک Sangalak» خواهد بود نوشته خطی «بالاتن» بطليموس مو قعیت رود «زاریسب» را بطرف غرب شهر «منا پیا Menapia» که معموقتاً رول پایتختی را بازی میگرد ذکر نموده و همین مسئله «استرا بن» را به اشتباہ افکنده است .

رود «ار تیس Artamis» که به رود «زاریسب» پیکجا میشود به فاصله ۵۰ کیلو متر شرق سرچشم غربی که مساوی یک درجه طول البلد بطليموس میشود سرچشم شرقی رود «سنگالک» یا «جنگلک» را تشکیل خواهد داد ، وادی

میمنه بین این هر دو واقع است این دورود خانه به مقام دولت آباد یکجا شده اند خوی رادر حوا لی سی و هفتمین در جمهوری اسلامی ایران ری میکشد. در باب منتهی شدن آن بها کوس کفتنه میتوانیم که این رو در خانه خیلی ها بطرف شمال افتاده است در عصری که آب رود زاریسپ «سنگلاک» تابه کوس میرسید رو در زاریسپ دوره کلان نقریباً ۱۵۰ کیلومتری بطرف غرب میزد و این مسئله مصب آنرا در حوالی شهر و چهار میان خط موازی استواری کشا نید قسمت تحتانی مجرای اکوس درین عصر در حوالی چهلم خط نصف النهار (مساوی چهل و چهارم بعلیموس) واقع بود و چون حالا مجرای رود خانه اکوس عوض شده و بیشتر بطرف شمال رفته طبیعی معاونین فوق الذکر به او نمیرسند و در راه خشک میشوند.

اقوام و شهرهای باخته:

اسماهای اقوام و قبایل باخته در دو دسته تقسیم شده‌اند: دستهٔ غربی و دستهٔ شرقی. این دو دسته هر کدام از خود تقسیماتی دارد که از شمال به جنوب یا از خط جريان رودخانه اکوس بطرف دامنه هندوکوه منبسط است دستهٔ غربی مرکب است از^۱: سالاتارها Salatares که همچو اسواحل اکوس بودند^۲ «شومارها» Tamaroses^۳ «کومها» comes^۴، آکنی ناکها Akinakes^۵ «تمر وزهای» در دستهٔ شرقی اقوام ذیل شامل اند:^۶ «زاریسپها» zarieaspes که در کنار سواحل اکوس اقامت داشتند^۷ «تخارها» قوم بزرگی بودند که در باخته مرکزی و حوالی شهر بلخ عموماً سکونت داشتند^۸ «ماه رخهای» Maru kees^۹ «خوردہا» Skordse^{۱۰} «اورسیپس» Orsippes^{۱۱} «اوادرها» Avadres^{۱۲} «اوادریسپینها» Amrispiens^{۱۳} این قبائل که ذکر رفت بطرف جنوبی اراضی مسکونه تخارها در دره‌های علیا بود و باشدا شتند و قویی که تحت نمره (۸) قید شده در کوهها و نقاط مرتفعه مسکن گزین بودند.

چنین معلوم میشود که دسته غربی شامل اقوامی باشد که در وادی های امتداد رو داکوس بود و باش داشتند و دسته شرقی اقوام خود باختر رادر بر بگیرد مابه دسته اول چهار شهر ذیل را امر بوط میدانیم :-

۱- طوس مواناسا Tösmouanasā

۲- کوریاندرا Kouriandra

۳- الیکو ردا Alichorda

۴- خمارا Chomara

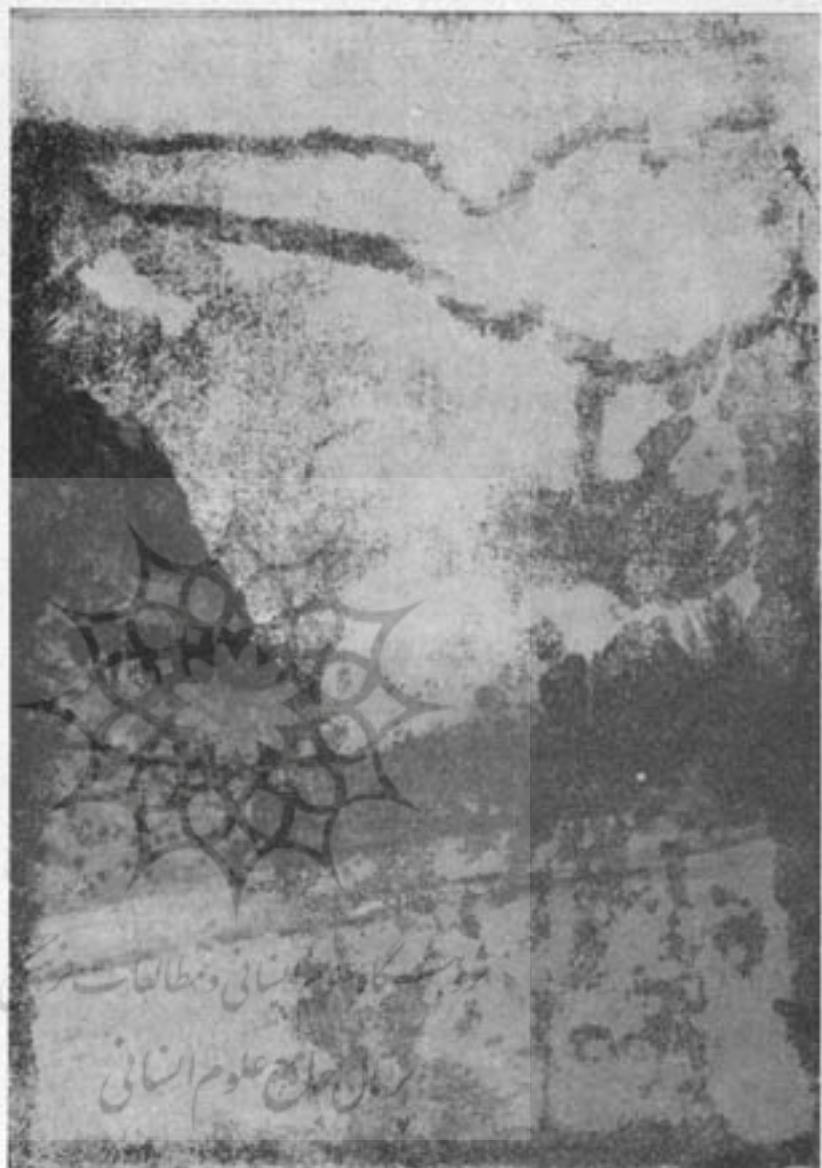
شهر اول الذکر « طوس مواناسا » کمدر کتبه های « بالاتن » بصفت شهر شاهی یاد شده در حوضه (کشف رود) (اکس) واقع بود کامه اخیر (آناسا) عین صفت شاهی بوده باقی این نام شهر قدیم طوس هوطن فرن دوسي شبا هت پیدا میکند . شهر مشهد کنوئی به موقعیت این شهر قدیم موافقت میکند .

محل شهر دیگر را میتوان بالاتر از منتفعای رود (وارگومانس) در امتداد سیر حقيقی یا مصنوعی رود (اکس) پیدا کرد . قرار ار قام بعلیم و موس شهر (کوریاندرا) در وادی (تجن) به ۱۶۰ کیلو متری شمال ملتقاتی « کشف رود » و « هری رود » (دارکوانس) واقع بود و رو داد (الیکودرا) و (خمارا) که ۲۶ کیلومتر از هم فاصله داشتند به خط مستقیم در ۱۶۰ و ۲۰۰ کیلو متری شمال ، غرب شهر (نوس مواناسا) افتاده بودند بین حساب شهر هذکور در حوالي ۱۱ ناو و Anaou و عشق آباد واقع بود نزدیک افاسله مذکور به فاصله آنها از طوس موافقت میکند .

قوم سالاتار Salatare کنار مجرای تحتانی رود اکوس بود و باش داشتند .

بخاطر باید داشت که تخارها قوم فاتحی بودند که از سرزمین اسکائی ها از هماورای رود « ایگزارت » (سردریا) آمدند باختر را از بونانی ها گرفتند . علمای علم

السنہ نام (تخار) را به زبان های هندو اروپائی سلطنت «کو تچه Koutcha» داده اند و امکان دارد که تخار های باخته بانی سلطنت بزرگ «هندو سیت» یعنی «یو چی های» مولفین چینی‌ای باشد که از آسیای مرکزی از مملکتی که امر و ز به (Kan sou) موسوم است آمده اند اما این مسئله هنوز به ثبوت نرسیده از میان چهار قومی که (استراین) فتح باخته را به تها جمات مشترک آنها نسبت میدهد اقلای یکی آنها عبارت از اسکائی‌ها بوده و تنها قومی که حتمی متعلق

منظور شفرخ فرخار ولایت قصمن، متعلق مقاله بخبر گذشت (شماره ۲) از عکاسی‌های آقای محمد عزیز خان عضو حرفیات میشود آزین ها Asiens است که فرا ر نظر يه (ترو گو پو مپه Trogue-Pompe) تخارها را مطیع ساخته و مراکز متفرق سیت های باخته را بهم متحد و یکجا ساخت. حقیقته خانواده شاهی کوشان که قبل از فتوحات

هند عامل تشکیل وحدت باخته شد جا در داده که در ز مر ۰ یو چی ها حساب شود ازین ترتیب و نظر به برای قوم « پازی نین » Pasiniens که قوم مجهولی بودند و نخارهاتیجۀ بدست نمی آید وضعیت آنها چندان روشن نمیشود وضعیت جغرا فیائی آنها در دل جلگه باخته حالی میکند که در عصر بطليموس یاد رزمان اشخاصی که معلومات خود را از ایشان گرفته است زندگانی بد وی را ترک گفته و مسکون شده بودند.

اسامی شهرهای باخته قرار آنی است :-

۱- در امتداد رود اکسوس ازیابیان رخ به طرف سر چشم : -

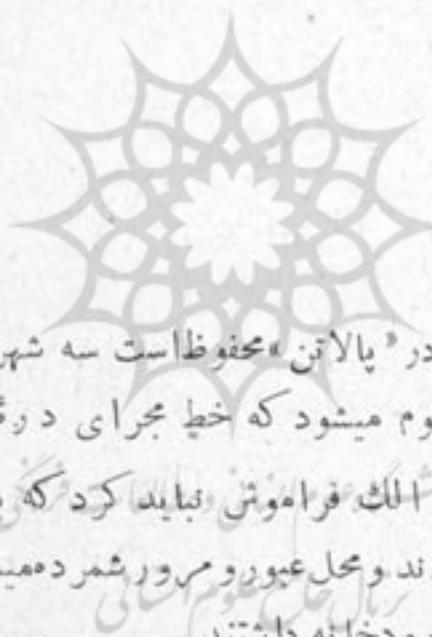
Chatra chatra

زاریپه Zarasp

شوآنا Choana

سانوگانا Sanogana

فراتس Phratos

قرار نوشته های بطليموس که در « پالاتن » محفوظ است سه شهر اول الذکر در سواحل راست واقع بودند و ازین معلوم میشود که خط مجرای دره اکسوس سر حد بین بکتریان و سغدیان میشود بعد از آن فراموش نمایند کرد که بسیار شهرهایی که کنار رودبارهای بزرگ ممور بودند و محل عبور و مسوار شمرده میشوند از خود دو محله بادو حصه به هر دو جانب سواحل رودخانه داشتند.

وجود این پنج شهر کنار سواحل اکسوس خط مجرای رودخانه را خوب معین کرده باقی معلومات را راجع به سر چشم و معاونین و محل تلاقي آنها بهم دیگر تکمیل میکند. ناگفته نماید که در قسمتی که حالا خشک شده خصوص دو قسمتی که عبارت از دشت « قرم » باشد وجود هیچ شهری ذکر نشده.

شاترا کارتا Chatracarta

این شهر که موقعیتش را در ۱۱ درجه طول البلد (یعنی چهل و ششم درجه طول البلد) میگیرد

نوشته است در حوالی «چهار جوی» حالیه واقع بود محل این شهر را بطليموس در خلاصه تشریح جغرا فیائی کتاب هشتم خود قرار فوق تعیین کرده و او در نظریه خود اصرار مینماید که موقعیت شهر در محلی بوده که رو دخانها کوس سمت شمال غرب را گذاشته بطرف غرب روان می شود و یا بزبان دیگر عبارت از نقطه جدائی مجرای قدیم و جدید آن می باشد.

زاریسیه: - شهری است که به ۲۱۰ کیلومتر مجرای سفلی رودخانه اکوس واقع بوده و این فاصله درستی است که (چهار جوی) را از (کرکی) یا (کرلی) جدا نمی کند. و این عبارت از آن نقطه رودخانه است که سر که مینماید و سمر قند یعنی راه مرکزی که از دره «سنگلک» فرود آمده بطرف سعدیان می رود ازان می گذرد. بنظر می آید که شهر «زاریسیه» بایستی در محل تلاقی این رود اخیراً ذکر و اکوس واقع بوده اما بطليموس آنرا ازین محل دو نیم درجه یعنی ۱۳۰ کیلو متر بطرف مصب رودخانه اکوس می برد. در نقشه «استیلر» Steiler «مجرای قدیم رود سنگلک» طوری نشان داده شده که مستقیماً طرف شمال یعنی جانب اکوس رفته و قریب کرکی Kerki گرچه به آن وصل می شود باز خود را مجزی کرده و ۱۳۰ کیلو متر پایان تر به آن می برد هر طوری بوده خواهد بود که علوم انسانی و مطالعات فرهنگی زاریسیه در محل تلاقی سر که و دریا و یا در محل قدمه تلاقی رود «زاریسیه» و «اکوس» واقع بوده بواسطه ممانعت مجرای رودخانه و یا گردانیدن آن برای آبیاری موقعیت آن واضح و معین نیست از روی موقعیت این شهر این مسئله فهمیده می شود که اسکندر و قبکه مصروف اقدامات عسکری در سعدیان بود چرا زمستان را در شهر «زاریسیه» گذ رانیده و مجلس رؤسرا در سال (۳۲۸ - ۳۲۹ق، م) در آنجا دائیر کرد. هچنین او تیم Euthydeme پادشاه با ختر چون «انتیوکوس» را در شهر اریوس (کنار هیری رود) متوقف ساخت نتوانست خود را به زاریسیه پس بر ساند (۲۰۸ق) و حینیکه «سلو سید» بلخ را محاصر نمی کرد در آنجا بود. (باقی دارد)